

CUPRINS :

CRONICĂ DE FAMILIE 1

Premiul Nobel pentru Medicină 2024 4

CRONICĂ DE FAMILIE

Recunoașterile nu vin niciodată la vreme.
Nu rareori, înfloresc pe marginea gropii.

Filippo Tempì

Vineri, 12 iulie 2024, în sala de festivități a Centrului Cultural "Lira" din Moinești, a avut loc deschiderea oficială a două evenimente îngemănate : "Zilele Medicale ale Spitalului Clinic Municipal de Urgență Moinești" (ediția a XIX-a) și "A 40-a Reuniune a Chirurșilor din Moldova Iacomi-Răzeșu".

În prezența unei asistențe numeroase, festivitatea a fost deschisă de Înalt Prea Sfinția Sa Ioachim, Arhiepiscopul Romanului și Bacăului, însoțit de mai mulți preoți, dintre care unul a adresat Cerului o rugăciune. Apoi, Sfinția Sa a binecuvântat cele două evenimente și mi-a oferit Ordinul MELCHISEDEC (Clasa Întâi), "ca semn de mare prețuire pentru strădania, devotamentul și virtuțile creștine afirmate prin cuvânt și prin faptă, întru adevăr, nădejde, credință și dragoste", însoțit de certificatul, medalia și decorația Ordinului, aflate în dosar și casetă îmbrăcate în catifea roșie. Prea Sfinția Sa a afirmat că mă cunoaște de multă vreme, că mi-a urmărit și prețuit activitatea în decursul timpului și a arătat asistenței semnul lăsat de bisturiul meu care i-a salvat cândva un deget de la mână de străcăciune.

Am mulțumit Prea Sfinției Sale, mi-am exprimat bucuria de a fi împreună cu colegii mei dintotdeauna la cele două reuniuni tradiționale și mi-am declarat satisfacția fără margini pentru faptul că spitalul Moinești a devenit unitate clinică, unicat pentru un centru neuniversitar din țară, și asta numai datorită eforturilor și activității neobosite și constructive a profesorului Adrian Cotîrleț și ale colectivului său.

A urmat o adevărată avalanșă de distincții care mi-au fost oferite : însuși rectorul Universității de Medicină și Farmacie din București, domnul profesor Viorel Jinga, mi-a înmănat Diploma de Onoare a UMF "Carol Davila" "pentru o carieră medicală de excepție în domeniul chirurgiei", împreună cu un bust miniatural al lui Carol Davila în metal, pe un suport de piatră (?), splendid realizat, ca și Diploma de Onoare a Academiei Oamenilor de Știință din România. A urmat Diploma de Onoare a Societății de Medici și Naturaliști din Iași, fondată în anul 1833, pentru "merite excepționale în domeniul medical, pentru contribuții științifice deosebite și pentru întreaga activitate dedicată progresului medical. Dr. Virgil Răzeșu a demonstrat angajament profund față de medicina românească și internațională, fiind model de integritate și excelență profesională".

Din partea Societății Române de Chirurgie am primit Diploma de Recunoștință pentru "contribuția excepțională și dedicarea față de dezvoltarea și promovarea chirurgiei în România. Prin activitatea sa remarcabilă, Dr. Virgil Răzeșu a demonstrat angajament față de excelența medicală, fiind un exemplu de profesionalism și dăruire pentru întreaga comunitate medicală" și a culminat cu Diploma de Excelență a Spitalului Clinic Municipal de Urgență Moinești : "Domnului Acad. Virgil Răzeșu, distins chirurg, doctor în medicină, publicist, memorialist, autor de literatură beletristică, traducător, istoric, muzician, membru a numeroase organizații științifice naționale și internaționale, ca semn al recunoașterii și aprecierii rezultatelor remarcabile, pentru întreaga activitate științifică și profesională, respectiv pentru contribuția adusă la dezvoltarea activității academice, cu prilejul celei de a XL-a Ediții a Reuniunilor Chirurgilor din Moldova Iacomi-Răzeșu și celei de e XIX-a Ediții a Conferinței Zilele Medicale ale Spitalului Clinic Municipal de Urgență Moinești, 11-13 iulie 2024", toate gravate în plăci de metal și cu suport drapat în pluș roșu sau bleumarin.

Mi-aș fi putut dori mai mult ? Un asemenea eveniment nu se trăiește de două ori în viață. Am mulțumit mesagerilor înaltelor instituții care m-au onorat dar nu am putut să ocolesc o realitate tristă și dureroasă, parte integrantă a vieții și la care m-am referit.

În urmă cu câteva zile, un coleg, vechi participant la reuniunile organizate de noi, mă suna și-mi spunea că va fi și el prezent la evenimentele de la Moinești. Nu puteam fi decât bucuros și mi-am exprimat satisfacția întâlnirii, pentru a câta oară, și i-am oferit amănuntele de care era interesat. Nimic neobișnuit. Dar ce a urmat m-a dat, pur și simplu, peste cap.

Știți, m-am înscris cu 3 lucrări, una despre Dimitrie Cantemir și despre contribuția sa la istoria chirurgiei. Nu cred că se poate desfășura o reuniune a chirurgilor moldoveni fără să amintim despre el Nu știu dacă am să pot rămâne pe toată durata reuniunilor, fiindcă ... marți am de făcut perfuzia cu citostatice și joi ... ședința de radioterapie

Am încremenit. Cred că am strigat :

- Domnule doctor, ce aveți ?
- Aaaaa ... nu știți ... am un cancer ... nu știu cât mai am de trăit și măcar să mai trăiesc o dată ambi-anța reuniunilor noastre Și ... poate să-mi iau rămas bun de la colegi.

Cum să nu îmi pietrești, oameni buni ? Cum să poți cuprinde o tragedie trăită cu atâta dem-nitate ? Cum să-ți poți imagina atâta du-rere și tărie de caracter ? Cineva care știe că sfârșitul nu este de parte și care găsește puterea de a mai fi prezent la o întâlnire științifică, așa cum a făcut o viață întreagă. Cum să rămâi indiferent la atâta înălțime de spirit ?

Nu pot decât să mă rog pentru liniștea lui și să amintesc celor care n-au știut niciodată ori au uitat, că există datorii față de profesiunea pe care ți-ai ales-o, pe care ești obligat să le onorezi. Oricât m-ar condamna cineva, nu mi-am putut ascunde neputința și amărăciunea (că de revoltă ar fi prea mult, atâta vreme cât rămâne fără urmări) față de unele realități. În plenul reuniunii, am afirmat că m-am retras din activitate de 21 de ani. Dar nu a existat unul singur în care să nu fiu prezent la 4-5 manifestări științifice din țară sau din Basarabia. Dar m-am dus întotdeauna de unul singur, ca un huhurez, expus la întrebările unor dornici să știe unde sunt colegii mei. Cum poți accepta că ești un profesionist bun, la curent cu ultimele achiziții chirurgicale, când n-ai pus piciorul într-o sală de congres sau reuniune de ani buni, dacă nu niciodată ? Încearcă numai să le amintești că asemenea participări fac parte din profesia însăși și că nu se pot limita la ce au învățat în urmă cu două decenii și că nu pot progresa în afara acestor contacte. Ferească Dumnezeu, că ți-ai găsit bealea.

Din păcate, nu vorbesc ca să mă aflu în dodii. Ministerul Să-nă-tății nu mai pretinde profesioniștilor săi să mai urmeze cursuri peri-o-dice de perfecționare, Colegiul Medicilor se complăce în EMC, o Edu-cație Medicală Continuă iluzorie, un slogan absolut gol de conținut (dar aducător de venituri), pentru că oricine poate cumpăra (și cumpără chiar) o minciună care se cheamă diplomă de participare, de atâtea puncte. Fără participare. Și ne întrebăm de ce a coborât nivelul asis-ten-ței medicale și suntem supuși tirului neîntrerupt al presei și al oamenilor nemulțumiți.

Nu, cu siguranță nu, generația mea nu a fost nemaipomenită, dar și-a făcut datoria din greu, chiar dacă nu a beneficiat de condițiile de care se bucură medicii astăzi și, mai ales, de libertatea de a circula. Nu pentru concedii exotice, ci pentru perfecționare și progres. Nu mint dacă spun că am luat contact cu Parisul și cu marile lui servicii medicale abia după revoluție, la vârsta de 58 de ani, când unii se pregătesc să încheie cu profesia și să se odihnească. Dar mărturisesc că nu marile servicii de chirurgie m-au impresionat, ci unul dintr-un spital neprofilat, dintr-o mică localitate fostă minieră, Bully les Mines, de 8-10.000 de locuitori, unde gazdele noastre ne-au dus ca la Mecca. Fără exagerare. Era aglomerație în sala care afișa programul operator al acelei zile : 4 sau 5 colecistectomii, dintre care una cu coledocotomie și două intervenții ginecologice. N-ar fi fost mare lucru, dar era vorba de un program exclusiv laparoscopic, realizat de un singur chirurg, François Leroy, care lucra la două săli. Subliniez că chirurgia laparoscopică era abia la începuturi, dar el era un promotor, ca și doctorul Adrian Cotîrleț și nu mai puțin regretatul Adrian Lobonțiu. Cum să nu apreciezi asemenea profesioniști ?

Nu mă îndoiesc că unii mă vor acuza de demagogie. Nu-i acuz, îi las în ozânza lor și în auto-mulțumirea pe care și-o poartă la rever ca pe o medalie de carton, dar tot susțin că mai marii sănătății noastre au datorii pe care nu și le împlinesc și lasă lucrurile în voia lor, lipsind medicina românească de marile și frumoasele ei tradiții.

Alții gândesc altfel : "Iubesc orașul Moinești, în toată dimensionalitatea lui divină ! Azi am trăit o zi de revelație spirituală în incinta bisericii de lângă spital. Vă admir, prețuiesc și port în inima mea și a colegilor mei, cu tot respectul și considerația ... că sunteți și veți rămâne ... pentru toate generațiile de studenți, medici specialiști, mediu universitar și academic, reper de autenticitate a unei armonioase simbioze de calități umane și pedagogice minunate, atât la nivel național cât și internațional.

Sunteți parte integrantă, împreună cu toți cei care și-au adus contribuția la înfăptuirea acestui eveniment de elită profesională, în tezaurul de amintiri splendide cu care sufletul meu se primește prin binecuvântate aduceri aminte.

Vă rămân umăr ferm de sprijin la nevoie întru pacea lui Dumnezeu. Cu aleasă recunoștință și sinceră prețuire" (Profesor dr. Diana Nicolae Budu, senior adviser NATO).

"Sincere felicitări organizatorului, prof. dr. Adrian Cotîrleț (a 19-a ediție), dar mai cu seamă dlui dr. Virgil Răzeșu care organizează a 40-a ediție a reuniunilor chirurgilor din Moldova (de fapt din toată România). Vivat, crescat, floreat !" (Profesor dr. Dan Mischianu, București).

"Ați fost și rămâneți lordul chirurgiei românești. Ar trebui instituit un premiu de noblete Virgil Răzeșu. Fiți binecuvântat ! M-am bucurat pentru Arborele chirurgiei românești – reprodus pe coperta lucrării "40 de pași în istorie" - unicat în lumea chirurgicală universală, în care sunteți o frumză". (Profesor dr. Vasile Sârbu, Constanța).

Fără îndoială, cineva mă poate acuza de infatuare. Nu-l acuz. Dar într-o lume agitată și răscolită în temeiurile sale, reuniunile de la Moinești, Suceava și Piatra Neamț, au rămas singurele care și-au păstrat, nu fără eforturi și sacrificii, cadența. Fie ca viitorul să continue în aceeași parametri de progres și bună organizare, iar manifestările științifice ale Moldovei să se înscrie în topul manifestărilor dedicate vieții și sănătății.

/BINE-AȚI VENIT, dragi oaspeți, la Moinești,/Tărâmul DA-DA de odinioară,/Profesioniști împovărați de grija/Celor atinși de-atâtea suferințe/ Și – de ce nu ? – mânați de drag de țară./Astăzi, se derulează-ngemănate/ Două evenimente medicale,/Cu-aceleași teme dedicate vieții,/De mult intrate-n calendarul/Manifestărilor tradiționale/

/Moinești, un orășel sortit să-nsemne/Un punct modest înregistrat pe hartă/Trăiește-o-ndreptătită tinerețe,/Edificându-și, trainic, viitorul/Înveșnicit într-o splendidă Cartă./

/Nu cu statui, fântâni sau bulevarde,/Nu prin chiohanuri, vile ori palate,/Ci apelând la tot ce medi-cina/Cunoaște mai eficient și-aplică/Drept practici și metode avansate./

/Nu e deloc o simplă întâmplare/Că tot ce-a fost cândva o fantezie/A devenit, pe-aceiași loc din har-tă,/Modelul de urmat și pentru alții/Ca fapte de progres și de mândrie./

/Un pumn de specialiști cu pasiune,/Încrezători în munca lor, prea vrednici,/Și-au arătat priceperea și forța/De-a merge mai departe cu credință/Și-a-nlătura din cale orice piedici./

/S-au bucurat de-un lider pe potrivă,/Deschis la orice formă de progres,/Umblat prin lume spre perfecționare,/Dispus să-aplice-acasă ce-i benefic/Și pentru oameni demn de interes./

/N-a fost deloc ușor de-nvins rutina/Ce-adeșea prea ușor ne copleșește./Dar când ea lasă loc pentru ce-i bine,/Încrederii în tine și-n echipă/Dorința de izbândă se-implinește./

/Liderul de la Moinești, se știe,/Și-a dovedit întreaga empatie,/Și dragostea de semeni. Cu credință/Și-a pus nădejdea-n forța omenească/Și-n ceea ce numim știință. /

/N-am să-l numesc, pentru că-l știți prea bine/Și îl avem cu toți la mare preț./E gazda noastră binevoitoare/Ce uneori semnează documente/În numele managerului CO...../.

Filippo Tempa

Premiul Nobel pentru Medicină 2024. Cercetătorii Victor Ambros și Gary Ruvkun au fost recompensați pentru „descoperirea microARN”

Premiul Nobel pentru Fiziologie sau Medicină în 2024 a fost acordat luni cercetătorilor Victor Ambros și Gary Ruvkun pentru „descoperirea microARN și a rolului său în reglarea post-transcripțională a genelor”, a anunțat Thomas Perlmann, secretarul general al Comitetului Nobel de la Karolinska Institutet.

Premiul Nobel din acest an onorează doi oameni de știință pentru descoperirea unui principiu fundamental care guvernează modul în care este reglată activitatea genelor. Informațiile stocate în cromozomii noștri pot fi comparate cu un manual de instrucțiuni pentru toate celulele din corpul nostru. Fiecare celulă conține aceiași cromozomi, deci fiecare celulă conține exact același set de gene și exact același set de instrucțiuni.

Cu toate acestea, diferite tipuri de celule, cum ar fi celulele musculare și nervoase, au caracteristici foarte distincte. Cum apar aceste diferențe? Răspunsul se află în reglarea genelor, care permite fiecărei celule să selecteze doar instrucțiunile relevante. Acest lucru asigură faptul că numai setul corect de gene este activ în fiecare tip de celulă.

Victor Ambros și Gary Ruvkun, laureați ai premiului pentru Medicină din acest an, au fost interesați de modul în care se dezvoltă diferitele tipuri de celule. Ei au descoperit microARN, o nouă clasă de molecule mici de ARN care joacă un rol crucial în reglarea genelor.

„Descoperirea lor revoluționară a dezvoltat un principiu complet nou de reglare a genelor, care s-a dovedit a fi esențial pentru organismele pluricelulare, inclusiv pentru oameni”, potrivit Comitetului Nobel, preluat de News.ro.

În prezent, se știe că genomul uman codifică peste o mie de microARN-uri. Descoperirea lor surprinzătoare a dezvoltat o dimensiune complet nouă a reglării genelor. MicroARN-urile se dovedesc a fi extrem de importante pentru modul în care organismele se dezvoltă și funcționează. Laureații Nobel pentru Fiziologie sau Medicină în 2023 au fost Katalin Karikó și Drew Weissman pentru descoperirile lor privind modificările bazelor nucleozidice care au permis dezvoltarea unor vaccinuri ARNm eficiente împotriva COVID-19.

Alți câștigători ai Nobelului pentru Medicină Alfred Nobel a avut un interes activ în cercetarea medicală. Prin intermediul Karolinska Institutet, a intrat în contact cu fiziologul suedez Jöns Johansson în jurul anului 1890. Johansson a lucrat în laboratorul lui Nobel din Sevran, Franța, pe parcursul unei scurte perioade în același an. Fiziologia sau Medicina a fost cel de-al treilea domeniu de premii menționat de Nobel în testamentul său.

Premiul Nobel pentru Fiziologie sau Medicină este acordat de Adunarea Nobel la Karolinska Institutet, la Stockholm, Suedia. Premiul Nobel pentru Fiziologie sau Medicină a fost acordat de 114 ori unui număr de 227 de laureați ai Premiului Nobel între 1901 și 2023.

Până în prezent, 13 femei au primit premiul pentru Medicină. 32 de ani a fost vârsta celui mai tânăr laureat în medicină, Frederick G. Banting, care a primit premiul pentru medicină în 1923 pentru descoperirea insulinei. 87 de ani era vârsta celui mai în vârstă laureat din istorie, Peyton Rous, care a primit premiul pentru medicină în 1966 pentru descoperirea virusurilor care induc tumori. Un duo tată și fiu, Sune Bergström și Svante Pääbo, au primit fiecare câte un premiu pentru medicină.

Svante Pääbo a fost premiat la 40 de ani după tatăl său. Sezonul Premiilor Nobel va continua marți, pentru Fizică, și miercuri - Chimie. Premiul Nobel pentru Literatură va fi anunțat joi, iar vineri Premiul Nobel pentru Pace. Luni, 14 octombrie, vor fi anunțați laureații pentru Economie.

BOGDAN PĂCURAR - Digi 24

INFOMED

**Publicație a Spitalului
Municipal de Urgență
Moinești**

Director de Publicație

- Prof. Univ. Dr. Adrian Cotirleț

Au participat la acest număr:

- Psih. Mititelu Ecaterina
- Filippo Tempì
- IT. Chirobocea Nicu

Această publicație
este creditată
EMC de către
Colegiul Medicilor